

PŘIPOMÍNKY

k materiálu Ministerstva životního prostředí ČR

Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů

V Praze dne 4. dubna 2025
Č. j.: 1381/6000/2025/HKCR

A. Zásadní obecná připomínka k předloženému materiálu

1. Připomínka k souladu vyhlášky se závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT)

V příloze č. 8 vyhlášky dochází k mnoha změnám, ať už se to týká specifických emisních limitů či technických podmínek provozu. Tyto podmínky musí reflektovat mj. podmínky uložené v závěrech o BAT a způsob jejich implementace, nikoliv je zpřísňovat. K tomu z našeho pohledu dochází zejména při stanovování časové platnosti specifických emisních limitů. Je třeba mít na paměti, že pro stávající zařízení pod integrovanou prevencí stanovuje původní i revidovaná směrnice o průmyslových emisích (IED) podmínku plnění nových limitů do čtyř let, což se přenáší do národních legislativ (není nám znám jediný příklad zkrácení této doby v členských státech). Zařízení v ČR by tak měla mít stejné podmínky, resp. stejný čas na zavádění opatření směřující k plnění limitů. Upozorňujeme v tomto ohledu např. na BREF FMP nebo BREF SF, jejichž závěry o BAT byly vydány před méně než čtyřmi lety, tudíž není možné po dotčených zařízeních požadovat plnění již nyní či za kratší dobu než za 4 roky. Požadujeme zajištění zohlednění této připomínky v rámci celé přílohy č. 8.

B. Zásadní konkrétní připomínky k předloženému materiálu

1. Připomínka k § 2 písm. a), bodu 5.

Požadujeme znění daného ustanovení upravit následovně:

„5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny, těžké kovy nebo polycyklické aromatické uhlovodíky nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolice,“.

Odůvodnění:

Požadujeme zachovat původní definici biomasy dle platného znění vyhlášky č. 415/2012 Sb. Návrh vyhlášky doplňuje definici biomasy nad rámec platného znění definice dle evropské legislativy, zejména Směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích a zakládá tak na tzv. gold plating. Není ani dořešeno, jakým způsobem a jak často by se měly nové podmínky prokazovat a ani není známa jejich výše (limit). Dle dostupných údajů může být problém i pro určité druhy biomasy z lesních těžebních zbytků splnit limit PAU, pokud by byl např. stanoven nejvýše přípustný obsah škodlivin v palivu z odpadní biomasy na úrovni vyhlášky č. 169/2023 Sb. o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem. Nesouhlasíme se zpochybňováním možnosti využít biomasu, která tvoří jednu z nejvýznamnějších částí energie z obnovitelných zdrojů v rámci ČR.

2. Připomínka k 6a

Požadujeme posunout účinnost daného ustanovení.

Odůvodnění:

Jedná se o další kontrolní systém, který je nadbytečný a přinese průmyslu další náklady na jeho zprovoznění, údržbu, servis a dále náklady na pracovní sílu. Současné prokazování plnění emisních limitů jednorázovým nebo kontinuálním měřením emisí je dostatečné a není třeba stanovovat pro průmysl další povinnosti. Stanovováním dalších povinností dojde k nárůstu nákladů a posléze vše zaplatí koncový zákazník ve výrobku nebo v poskytovaných službách. Je nutné poskytnout subjektům dostatečný prostor, aby se na povinnost mohly připravit a další náklady mohly rozložit v čase.

3. Připomínka k § 8 odst. 1 písm. e)

Požadujeme vypustit nově vložené písm. e) a ponechat stávající znění, tj. uvedení této problematiky v bodu 12. přílohy č. 12 k této vyhlášce.

~~„e) u stacionárních zdrojů s výjimkou stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nesmí být pro získání platných denních průměrných hodnot vypuštěny více než tři průměrné hodinové hodnoty z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den.“~~

Odůvodnění:

Zásadně nesouhlasíme s navrženým omezením počtu vypouštěných hodinových hodnot pro uznání platnosti denního měření. Návrh de facto nastavuje omezený časový limit pro údržbu a opravy, při jehož překročení bude denní měření považováno za neplatné, což při několika opakováních v průběhu roku může vést k nesplnění specifického emisního limitu. To je zcela neakceptovatelný přístup. Výpadek KME nesmí znamenat nesplnění emisního limitu. 1) Doba údržby, která je mnohdy prováděna denně, či opravy závisí na více faktorech (identifikace poruchy, její závažnost, typ opravy, časové možnosti příjezdu opravářů, doba samotné opravy či výměny, test nového zařízení apod.). Opravy a údržba měřících zařízení se provádějí za účelem spolehlivého fungování provozu a dodržení stanovených podmínek. Není proto možné firmy trestat za důsledné dodržování tohoto principu, pokud tyto činnosti trvají z objektivních důvodů déle. Je v zájmu všech provozovatelů zajistit stálý chod svých zařízení za splnění veškerých uložených podmínek. 2) Po opravě/údržbě jsou standardně měřeny stejné nebo podobné hodnoty a není tak důvod pro to, aby tyto úkony měly vést k neplnění emisního limitu. Výpadek KME neznamená vypnutí filtrů.

Dle důvodové zprávy se jedná o doplnění provedené na základě bodu 10 části 3 přílohy V revidované směrnici IED, která uvádí tuto povinnost následovně: „Kterýkoli den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty v důsledku poruchy nebo údržby automatizovaného měřicího systému neplatné, je z hlediska měření neplatný. Je-li více než deset dní v roce z uvedených příčin neplatných, uloží příslušný orgán provozovatel, aby bez zbytečného odkladu přijal patřičná opatření ke zlepšení spolehlivosti automatizovaného měřicího systému.“

Směrnice IED definuje neplatný den měření ve vztahu k prováděnému měření. Z tohoto lze odvodit, že má být neplatný den vztahován k problematice provádění kontinuálního měření emisí, nikoliv k vyhodnocení kontinuálního měření emisí, což je předmětem navrhované změny ve smyslu doplnění nového písmene e). V takovém případě by navrhovaná úprava pravděpodobně představovala při dosažení uvedených tří průměrných hodinových hodnot v rámci dne, vyjmutí celého dne z vyhodnocení kontinuálního měření emisí. Za relevantní považujeme zachování stávajícího stavu, tj. uvedení této problematiky jako celku v bodě č. 12, který v případě dosažení 10 neplatných dnů měření vyžaduje po provozovateli zdroje uvedení způsobu zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí (z důvodů poruchy nebo údržby systému), což je v souladu se zněním směrnice o průmyslových emisích, a to včetně relevantní definice neplatného dne měření. Uvedenou podmínku vyplývající ze směrnice o průmyslových emisích je tedy nutné vnímat jako celek v souvislosti se zajištěním spolehlivosti systému kontinuálního měření emisí, což stávající znění vyhlášky dostatečně zohledňuje.

4. Připomínka k § 8 odst. 5

Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně:

„Provozovatel ~~neprodleně~~ ohlásí každý půlhodinový výsledek kontinuálního měření emisí a informací o provozním stavu stacionárního zdroje do informačního systému kvality ovzduší v datovém standardu zveřejněném ministerstvem způsobem umožňujícím dálkový přístup, který definuje strukturu a datový formát ohlašovaných dat. Předmětem ohlášení jsou validované průměrné půlhodinové výsledky hmotnostních koncentrací znečišťujících látek, ~~průměrné půlhodinové hodnoty stavových a vztahných veličin podle bodu 6 části B přílohy č. 4 zákona, objemový tok odpadního plynu a informace o provozním stavu stacionárního zdroje, zejména najíždění, běžný provoz, odstavování a porucha.~~“.

Krom výše uvedeného je nutné stanovit datový formát, v němž se budou dané hodnoty vykazovat a stanoven systém finanční náhrady na pořízení a provoz softwaru pro průběžné ohlašování, který jde zcela nad rámec požadavků evropské legislativy a v ostatních členských státech se neuplatňuje.

Dále je nutné zohlednit fakt, že získané informace slouží výhradně pro informativní účely dotčených orgánů a neslouží k vyhodnocení podmínek plnění emisních limitů či dalších požadavků dle platné legislativy.

Odůvodnění:

Časový úsek pro odeslání průměrných validovaných 1/2 hodinových výsledků kontinuálního měření emisí je řešen v rámci pracovní skupiny MŽP. V rámci této pracovní skupiny bylo ze strany MŽP kromě jiného uvedeno, že výsledky kontinuálního měření emisí budou mít pro orgány ochrany ovzduší pouze informativní charakter, a proto není nutné ohlašovat další stavové a vztahné veličiny. Předávány by měly být pouze průměrné validované 1/2 hodinové emisní koncentrace a příznak provozního stavu. Podrobnější specifikace pravidel (včetně časového úseku pro přenos - např. dávka dat 1/2 hodin za určitou dobu) pro předávání údajů z kontinuálního měření emisí, by měla být uvedena v provozním řádu k procesu předávání těchto údajů do databáze Informačního systému kvality ovzduší (ISKO) provozovaného ČHMÚ.

Požadavek na průběžné ohlašování výsledků kontinuálního měření vytváří obrovské nároky na množství vykazovaných dat, které zatíží jejich poskytovatele (průmysl) i příjemce. Vyhláška navíc upřesňuje neprodlené ohlašování (v důvodové zprávě dokonce půl hodiny od naměření), které tyto nároky ještě zvýší. Vše je tedy třeba s dostatečným předstihem (minimálně dva roky před ostrým spuštěním) vyzkoušet, přičemž základem je včasné stanovení datového formátu/standardu a softwaru tohoto vykazování. Ten však vyhláška nestanovuje. Nový systém bude znamenat pro firmy vysoké finanční nároky na pořízení příslušného hardwaru a softwaru. Vzhledem k požadavku na kontinuální vykazování KME, který jde zcela nad rámec požadavků evropské legislativy a v ostatních členských státech se neuplatňuje, je třeba garantovat profinancování na straně hardwaru i softwaru, jinak jde o zásadní poškození konkurenceschopnosti českých provozovatelů.

5. Připomínka k § 27

Požadujeme v ustanovení § 27 zachovat stávající znění odst. 1 tohoto znění:

„(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.“.

Odůvodnění:

Důvodová zpráva uvádí odstranění odst. 1 v návaznosti na poslední novelu zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, při které došlo ke změně textace podmínek, které umožňovaly v určitých případech neuplatnit kompenzační opatření. Aktualizované znění zákona ale stále v odůvodněných případech umožňuje vydat stanovisko k umístění zdroje i bez uplatnění kompenzačních opatření, je-li zřejmé, že provoz stacionárního zdroje, pozemní komunikace nebo parkoviště by měly pouze

zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku. Odst. 1 uvedený v § 27 definuje míru nezanedbatelného vlivu ve smyslu „o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.“ Pokud dojde k vypuštění tohoto odstavce, nebude v legislativě pro oblast ochrany ovzduší stanoven kvantifikovatelný parametr pro vyjádření zanedbatelného/nezanedbatelného vlivu zdroje, což povede k nejistotě vyhodnocení vlivu zdroje v případě povolovacího procesu.

6. Připomínka k § 27d odst. 6

Požadujeme vypustit stacionární zdroj uvedený pod kódem 2.2. z návrhu znění § 27d odst. 6 a stanovit zvláštní určení hranic tohoto zařízení dle v odůvodnění uvedeného způsobu.

Odůvodnění:

Dle § 27d odst. 6 vyhlášky je stanovena speciální úprava určení hranice pro počítání minimální vzdálenosti u zařízení uvedených pod kódem 2.2 v příloze č. 2a zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“), tj. u skládek odpadů.

V aktuálně navrhovaném materiálu je minimální vzdálenost skládky počítána dle zakreslení provozovny v základní bázi geografických dat nebo dle parcelních pozemků, na kterých bude stacionární zdroj umístěn. Takto zvolený způsob určení výpočtu je nevhodný.

Návrh a jeho odůvodnění vychází nesprávně z představy o skutečném způsobu provozu skládek. Skládky odpadů nejsou typicky provozovány způsobem, že celý areál skládky je aktivní plochou, na které dochází k nakládání s odpady, ale k nakládání s odpady dochází v rámci budování postupných sekcí či etap skládky. Tyto aktivní plochy se nacházejí i stovky metrů od hranic areálů provozoven. Tyto etapy jsou postupně plněny a uzavírány s tím, že uzavřenou a rekultivovanou sekci skládky již nelze považovat za zdroj znečištění ve smyslu zákona. Z povahy zajištění následné péče o rekultivované těleso skládky i obecné bezpečnosti zůstávají i rekultivované části skládky součástí areálu jednotlivých provozoven, i když na nich již neprobíhá žádná činnost spočívající v nakládání s odpady. Navrhovaný způsob určení hranice pro nově zaváděný institut odstupových vzdáleností pro skládky nerozlišuje skutečné místo stacionárního zdroje znečištění. Nová úprava by neměla retroaktivně postihovat již existující skládky odpadů v blízkosti jejichž areálu (zahrnující i rekultivovanou část skládky) již nějaká obytná budova stojí, což by nyní bránilo jakémukoli dalšímu rozšíření skládky směrem, který směřuje od obydlené oblasti.

Navrhovaná úprava vylučuje rozšíření skládky na území, které podmínku minimální vzdálenosti bezpečně splňuje, protože na základě legislativní fikce navrhované vyhláškou by s ohledem na ostatní rozlohu provozovny (včetně např. již zrekontrovaných dřívějších etap, které nepředstavují žádný zdroj emisí) z pohledu zákona minimální vzdálenost splněna nebyla. Takový závěr nemá z hlediska ochrany ovzduší žádné opodstatnění a je tedy nesprávný.

Požadujeme proto v případě, že by rozšíření skládky podléhalo veškerým povinnostem dle § 12a zákona, aby hranice minimální vzdálenosti byly počítány pouze od hranice plánovaného stavebního objektu nové etapy skládky – tedy od hranice rozšíření, a nikoli od hranice celého areálu provozovny. Tímto bude dosaženo, že zákon nebude retroaktivní vůči již existujícím zařízením. Textace úpravy by mohla být následujícího znění:

„V případě stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 2.2, které mají povahu rozšíření stávajícího stacionárního zdroje se minimální vzdálenost určuje od hrany stavebního objektu představujícího rozšíření půdorysu tělesa.“

Navrhovaná úprava neumožní novou výstavbu skládek v ochranných pásmech zastaveného území. Návrh tak má pouze za cíl umožnit potenciální rozšíření zařízení mimo zákonem požadovanou vzdálenost u zařízení, u kterých se hranice jejich areálu nominálně v navrhovaném ochranném pásmu nachází. Navrhujeme, aby každé rozšíření skládek bylo posuzováno podle jeho skutečné vzdálenosti od chráněného území.

Navrhujeme proto upravit uvedený článek tak, aby na stacionární zdroj uvedený pod kódem 2.2 dopadalo obecné pravidlo určení bodu výpočtu stanovené v § 27d odst. 5.

7. Připomínka k § 29 odst. 4

Požadujeme upravit znění následujícím způsobem:

*„(4) Specifické emisní limity uvedené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2 části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plyná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2 části II přílohy č. 2. **Specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce se uplatní pro plynové turbíny o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedené do provozu před 20. prosincem 2018, a pro plynové turbíny, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používané k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav, do 31. prosince 2029.**“.*

Odůvodnění:

Důvodová zpráva uvádí převzetí přechodných ustanovení z vyhlášky č. 452/2017 Sb., tj. zachování přechodných období, která vycházejí ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2193 o středních spalovacích zařízeních, v novele Vyhlášky č. 415/2012 Sb., resp. v části dvanácté. Nicméně v přechodných a závěrečných ustanoveních navrženého znění novely vyhlášky absentuje odpovídající ustanovení, deklarující, že specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce, platí pro plynové turbíny o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedené do provozu před 20. prosincem 2018 a pro plynové turbíny, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používané k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav, do 31. prosince 2029. Absence výše uvedeného ustanovení vyvolává nejistotu ohledně platnosti přechodného období, které je doposud vyhláškou č. 452/2017 Sb. garantováno. Výslovné zakotvení předmětného ustanovení v navrhované novele je nezbytné pro zachování jistoty regulovaných subjektů a předvídatelnost regulatorního rámce.

Navržené doplnění do textu nového znění je plně v souladu se záměrem Důvodové zprávy, výslovně uvedeným v kapitole „K Čl. II – přechodná ustanovení“, kde Důvodová zpráva ve třetím odstavci textu doslovně uvádí: „V bodě 2 se jedná se o výjimku dle čl. 6 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2193 pro plynové turbíny o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedené do provozu před 20. prosincem 2018 a pro plynové turbíny, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používané k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav. Nové emisní limity se uplatní až od 1. 1. 2030. Do 31. 12. 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.“.

8. Připomínka k příloze č. 8, bodu 1.5

Požadujeme upravit text následovně:

„1.5. Čistírný odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel (kód 2.7. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu:

Využívat na všech zdrojích zápachu (nátok, nakládání se shrabky, kalové hospodářství atd.) opatření ke snižování emisí těchto látek, např. provedením odsávání odpadních plynů do zařízení k omezování emisí, zakrytováním jímek a dopravníků a uzavření objektů všude, kde je to možné.

Za účelem omezení zápachu využívat i technicko-organizační opatření, a sice alespoň důsledné uzavírání objektů. ~~Personál musí mít v písemné podobě k dispozici postupy pro odstraňování nestandardních technologických stavů s následky zvýšené produkce zápachu (týká se biologického čištění a kalového hospodářství).~~

Odůvodnění:

Uvedený požadavek je naprosto nadbytečný a bude znamenat další administrativní zátěž podnikových ekologů a technologů. Běžná praxe na čistírnách odpadních vod je, že pokud se vyskytne v jakémkoli technologickém uzlu zápach, zaměstnanec tuto skutečnost nahlásí vedoucímu pracovníkovi a ten problém řeší s technologem dle nastavených a ověřených technologických postupů. Zvýšená produkce zápachu a opatření na odstranění zápachu jsou řešeny v provozním řádu ČOV, zpracovaném podle vodního zákona. Nárůst zápachu signalizuje problém v technologii čištění odpadních vod a vždy se řeší. Žádný další dokument není nutné zpracovat, toto ustanovení požadujeme odstranit.

9. Připomínka k příloze č. 8, bodu 1.6

Požadujeme v bodě 1.6. Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla (kód 2.8. přílohy č. 2 k zákonu) vypustit emisní limity pro TZL a TOC.

Odůvodnění:

U sušení čistírenských kalů je relevantní řešit pouze zápach a nikoli znečišťující látky. Při zpracování čistírenských kalů se VOC/TOC do technologie standardně nedávkuje, při zpracování kalů se žádné prostředky s obsahem VOC/TOC nepoužívají. Při sušení se odstraňuje pouze vlhkost. Z tohoto důvodu navrhuje uplatnit pro sušení čistírenských kalů pouze uvedené technické podmínky provozu.

10. Připomínka k příloze č. 8, bodu 3.5.1

U nových emisních limitů požadujeme uvedení do souladu s revidovanými závěry o BAT z hlediska začátku platnosti těchto limitů, dle pravidel IED. Stejný požadavek platí např. pro válcovny a kovářny (3.4.) atd., viz také obecná připomínka.

Požadujeme upravit znění bodu následovně:

*„Platí od ~~1. 1. 2026~~ **29. 11. 2028** pro výrobu forem a jader u sléváren o celkové projektované kapacitě větší než 20 t za den. **Neplatí pro technologické uzly čištění odlitků a dokončovací operace.**“.*

Odůvodnění:

Nové závěry o BAT (SF BREF) vyšly v listopadu 2024. Dle obecných pravidel IED mají stávající zařízení plnit tyto limity do 4 let od vydání závěrů o BAT. Vyhláška však stanovuje dřívější termín. S tím nelze souhlasit. Všechna zařízení v EU by v tomto ohledu měla mít stejné podmínky a čas na implementaci opatření směřující ke splnění určených limitů.

Měření emisí TOC se objevilo až v Závěrech o BAT pro slévárny a kovářny. Povinnost dodržovat podmínky provozu dle tohoto dokumentu je v celé EU 4 roky od jeho vydání. Dřívější povinnost dodržovat kteroukoliv z podmínek uvedenou v tomto dokumentu pro slévárny v ČR by znamenala znevýhodnění českých sléváren proti slévárnám z ostatních zemí EU. Stejný dokument vyjímá z povinnosti měřit emise TOC z technologických uzlů čištění odlitků a dokončovací operace. Má to logiku. Zdrojem emisí TOC jsou formovací a jádrové směsi. Odlitky jsou před čištěním zbaveny největší části formovací směsi a jader. Formovací a jádrová směs zůstávající na odlitku před operací čištění odlitků je ta, která je v přímém styku s tekutým kovem a vznikajícím horkým odlitkem. Při těchto teplotách téměř všechny organické látky shoří. Na dokončovací operace se dostávají odlitky beze zbytků formovacích a jádrových směsí.

11. Připomínka k příloze č. 10, bodu 1.3

Požadujeme uvedený od upravit následovně:

„~~1.3. Údaje o palivech, energiích, surovinách nebo odpadech~~

Proměnné údaje

~~Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu, spotřeba elektrické energie používané pro otop pecí a tavicích agregátů (den***), (měsíc***), (rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2. U spaloven odpadu, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, hodnoty parametrů uvedených v odstavci 2 písm. a) části II přílohy č. 4.“.~~

Odůvodnění:

Požadavek na tyto údaje nemá co dočinění s ochranou ovzduší. Nesouhlasíme tedy s jejich vyžadováním pod touto vyhláškou. Požadavky na druh a množství odpadů jsou v rámci předpisů o ochraně ovzduší odůvodněné jen v případě spaloven odpadů.

Navíc ad elektřina: chybí legislativa/metodika na způsob měření spotřeby elektřiny (co vše spadá do spotřeby v rámci zdroje). Není jasné, z čeho tento požadavek, navíc specificky zaměřený na odvětví hutnictví, vychází a jakým účelům má sloužit. Zákon o ochraně ovzduší ani navazující předpisy nemají být nástrojem pro evidenci takových údajů. Navíc, evropská legislativa vyžaduje informaci o spotřebě energie max. na úrovni zařízení, nikoliv na úrovni jednotlivých technologických zdrojů. Návrh je neakceptovatelný. Každý zdroj opravdu nedisponuje samostatným měřicím zařízením.

12. Připomínka k příloze č. 11, tabulce 1.1

Požadujeme z tabulky 1.1 vypustit tyto údaje:

Provádění jednorázového měření⁹:	
3. Údaje o stacionárních zdrojích¹⁰	
Pořadové číslo stacionárního zdroje¹¹	
Zařazení stacionárního zdroje podle zákona¹²	
Název stacionárního zdroje¹³	
Způsob určení minimální vzdálenosti podle § 27d¹⁴	
GPS souřadnice stacionárního zdroje¹⁵	

Odůvodnění:

U požadavků ve vyznačených řádcích souhrnné provozní evidence (SPE) se jedná o další administrativní zátěž s požadavkem na nadbytečné údaje, které není třeba uvádět v SPE. Tyto údaje se netýkají provozní evidence, ale jsou stanoveny v legislativě nebo v povolení provozu, takže krajský úřad nebo ČIŽP k nim má vzhledem k digitalizaci systému přístup.

13. Připomínka k příloze č. 11, tabulce 1.3, bodu č. 3

Požadujeme vypustit bod 3:

3	Výjimka z minimálních vzdáleností
---	--

Odůvodnění:

Opět se jedná o další administrativní zátěž – nadbytečný údaj, který není třeba uvádět v SPE, protože tento údaj se netýká provozní evidence, ale je stanoven v legislativě nebo povolení provozu, takže krajský úřad nebo ČIŽP k nim má vzhledem k digitalizaci systému přístup.

14. Připomínka k příloze č. 11, tabulce 1.3 a uvedeným bodům č. 6 a 8

Požadujeme upravit znění bodů 6 a 8 následovně:

6	Druh spalovaného paliva nebo odpadu nebo elektrické energie
8	Spotřeba spáleného paliva a odpadů [t/rok, tis. m³/rok] nebo elektrické energie [kWh]

Odůvodnění:

Požadavek na tyto údaje nemá co dočinění s ochranou ovzduší. Nesouhlasíme tedy s jejich vyžadováním touto vyhláškou. Požadavky na druh a množství odpadů jsou v rámci předpisů o ochraně ovzduší odůvodněné jen v případě spaloven odpadů.

Navíc ad elektřina: Chybí legislativa/metodika na způsob měření spotřeby elektřiny (co vše spadá do spotřeby v rámci zdroje). Není jasné, z čeho tento požadavek vychází a jakým účelům má sloužit. Legislativa vyžaduje informaci o spotřebě energie max. na úrovni zařízení, nikoliv na úrovni jednotlivých technologických zdrojů. Návrh je neakceptovatelný. Každý zdroj opravdu nedisponuje samostatným měřicím zařízením.

15. Připomínka k příloze č. 12, bodu 18.

Požadujeme bod 8. Popis, umístění a přesná specifikace (zejména tvar a rozměry, soulad s normou) měřicího místa pro jednorázové měření emisí vypustit bez náhrady.

Odůvodnění:

Popis, umístění a přesné specifikace měřicího místa (tvar a rozměry, soulad s normou) je požadavek, který nemá žádnou souvislost s provozem zdroje a nemá vliv na množství emisí a jejich případné snížení či omezení, což je smyslem provozního řádu – dodržovat postupy a opatření, které vedou k omezení či snížení emisí. Jedná se tedy o další administrativní zátěž, zvláště u zdrojů, které mají větší počet výdechů.

16. Připomínka k příloze č. 12, bodu 12.

S odkazem na připomínku k § 8 odst. 1 písm. e) požadujeme zachovat stávající znění bodu 12 v příloze č. 12:

„12. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.“

Odůvodnění:

Směrnice o průmyslových emisích definuje neplatný den měření ve vztahu k prováděnému měření. Z tohoto lze odvodit, že má být neplatný den vztahován k problematice provádění kontinuálního měření emisí, nikoliv k vyhodnocení kontinuálního měření emisí, což je předmětem navrhované změny ve smyslu doplnění nového písmene e). V takovém případě by navrhovaná úprava pravděpodobně představovala při dosažení uvedených tří průměrných hodinových hodnot v rámci dne, vyjmutí celého dne z vyhodnocení kontinuálního měření emisí. Za relevantní považujeme zachování stávajícího stavu, tj. uvedení této problematiky jako celku v bodě č. 12, který v případě

dosažení 10 neplatných dnů měření vyžaduje po provozovateli zdroje uvedení způsobu zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí (z důvodů poruchy nebo údržby systému), což je v souladu se zněním směrnice o průmyslových emisích, a to včetně relevantní definice neplatného dne měření. Uvedenou podmínku vyplývající ze směrnice o průmyslových emisích je tedy nutné vnímat jako celek v souvislosti se zajištěním spolehlivosti systému kontinuálního měření emisí, což stávající znění vyhlášky dostatečně zohledňuje.

17. Připomínka k příloze č. 12, bodům 20. a 21.

Požadujeme uvedené body vypustit bez náhrady:

~~„20. Termíny pravidelných vnitřních kontrol realizace provozního řádu a opatření ke snížení emisí, způsob pravidelného zajištění odborné způsobilosti a povědomí zaměstnanců ohledně technicko-organizačních opatření prováděných za účelem snížení emisí a způsob vedení záznamů o těchto opatřeních.~~

~~21. S výjimkou přemístitelných stacionárních zdrojů podle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. půdorysné schéma provozovny se střelkou označující sever, které obsahuje umístění jednotlivých stacionárních zdrojů; a dále trasy vedení odpadních spalin nebo vzdušín, umístění jednotlivých zařízení ke snižování emisí, umístění kontinuálního měření emisí, umístění měřicích míst pro jednorázové měření emisí, komínových průduchů a výduchů, pokud jsou instalovány.“~~

Odůvodnění:

Bod 20 – termíny pravidelných vnitřních kontrol realizace provozního řádu (PŘ), způsob vedení záznamů o těchto opatřeních, zajištění odborné způsobilosti a povědomí zaměstnanců ohledně opatření – toto je další povinnost, které je nadbytečná. Informace o školení obsluh a odpovědných osob a seznámení s obsahem PŘ bude uvedena v bodě č. 14 provozního řádu. Pracovníci budou proškolení a seznámeni s PŘ a budou znát povinnosti, které z PŘ vyplývají, budou mít povědomí ohledně technicko-organizačních opatření prováděných za účelem snížení emisí. Z tohoto důvodu není třeba stanovovat další povinnosti, včetně termínů vnitřních kontrol.

Bod 21–k zajištění provozu zdroje rozhodně není potřeba, aby součástí PŘ bylo schéma s rozmístěním jednotlivých stacionárních zdrojů, měřicích míst a dalších údajů uvedených v bodě 21. V provozech se často mění umístění zdrojů v rámci výrobních hal, potrubí se pak napojuje na výduchy podle změny umístění, rovněž se přemísťuje zařízení na snížení emisí, a to někde i několikrát ročně. Zakreslení požadovaného schéma bude nutné zadat odborné firmě, takže v praxi to bude vypadat tak, že provozovatel bude neustále překreslovat schéma a měnit PŘ. To současně bude znamenat nutnost podat žádost o změnu povolení při každé změně umístění zdrojů, výduchů a zařízení na snižování emisí, protože PŘ je nedílnou součástí povolení a informace uvedené v PŘ musí odpovídat skutečnosti. Takže v konečném důsledku to bude znamenat finanční náklady na zakreslení schéma, dále náklady na žádost o změnu provozu (nyní zpoplatněno), náklady na práci ekologa a krajský úřad bude neustále vydávat změnu povolení.

A přitom z hlediska prevence a ochrany ovzduší, což je smyslem zákona a prováděcí vyhlášky, se nic nezmění, protože vše bude provozováno stejně, jen na jiném místě (v rámci jedné haly). Pro krajský úřad a ČIŽP je důležité blokové schéma, kde jsou všechny podstatné informace uvedeny a podle našeho názoru plně nahrazují informaci o konkrétním umístění zdrojů ve výrobní hale – to není pro ochranu ovzduší podstatné. Blokové schéma bude nyní součástí PŘ (bod 2 PŘ).

18. Připomínka k příloze č. 12

Požadujeme upravit text vysvětlivky následovně:

„Vysvětlivky:

~~*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat; v tom případě je taková dokumentace považována za nedílnou součást provozního řádu.“~~

Odůvodnění:

Většina údajů je již vedena v různých elektronických systémech firem a nelze je začlenit papírově do provozního řádu, takže ani nemohou být nedílnou součástí provozního řádu.

19. Připomínka k příloze č. 14, tabulce A

Požadujeme tabulku upravit následovně:

1	A. Údaje o provozovateli:	Identifikační číslo (IČO):
2		Název provozovatele (obchodní firma nebo příjmení a jméno):
3		Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):
4		Adresa (obec, město – městská část):
5		PSČ:
6	B. Údaje o provozovně	Identifikační číslo provozovny (IČP):
7		Název provozovny:
8		Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):
9		Adresa (obec, město – městská část):
10		PSČ:
11	C. Údaje o stacionárním zdroji	Pořadové číslo stacionárního zdroje evidované v ISPOP
12		Pořadové číslo stacionárního zdroje podle povolení provozu
13		Zařazení stacionárního zdroje podle zákona
14		Název stacionárního zdroje
15		Jmenovitý tepelný příkon [MW] nebo projektovaná kapacita stacionárního zdroje
16		Druh paliva nebo odpadu
17	D. Údaje o komínech a výduších	Pořadové číslo výduchu/komínu evidované v ISPOP
18		Pořadové číslo výduchu/komínu podle povolení provozu
19		Označení místa měření dle interní dokumentace
20		Umístění měřicího místa
21		Druh technologie ke snižování emisí
22		Účinnost technologie ke snižování emisí
23	E. Termín provedení jednorázového měření emisí	Uvede se termín provedení jednorázového měření emisí
24	F. Rozsah jednorázového měření emisí	Uvede se rozsah měřených znečišťujících látek
25	G. Údaje o autorizované osobě, která provede měření	Identifikační číslo (IČO):
26		Název osoby (obchodní firma nebo příjmení a jméno):
27		Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):
28		Adresa (obec, město – městská část):
29		PSČ:
30		Číslo jednací rozhodnutí o autorizaci:

Odůvodnění:

Vyznačené údaje má ČIŽP k dispozici v povolení provozu nebo v ISPOP, nebo jsou stanoveny v legislativě (body 11–13, 15–17, 19–22, 24–30). Není důvod, aby byly uvedeny v hlášení, jehož smyslem je oznámení termínu provedení nebo zrušení jednorázového měření emisí. Jedná se o zbytečnou administrativní zátěž, která je přenesena na provozovatele, přitom ČIŽP nebo jiný správní úřad si ji může kdykoli vyžádat od krajského úřadu nebo stáhnout ze systému ISPOP. Vzhledem k digitalizaci systému to není žádný problém.

Údaje zahrnuté pod písm. C – Pořadová čísla zdroje, jeho zařazení a údaje týkající se tepelného příkonu, kapacity nebo druhu odpadu není třeba uvádět, jsou v povolení provozu, provozním řádu nebo v ISPOP. S ohlášením termínu měření vůbec nesouvisí. Postačující je informace – Název stacionárního zdroje.

Údaje zahrnuté pod písm. D – zde stačí jeden údaj, a to s největší vypovídací schopností, tedy dle našeho názoru Pořadové číslo výduchu/komínu podle povolení provozu, protože např. Pořadové číslo výduchu/komínu evidované v ISPOP nemusí být v ISPOP vůbec uvedeno, neboť výduch může být zahrnut pod fiktivním výduchem. Stejně tak informace o Označení místa měření dle interní dokumentace není vůbec relevantní, nejedná se o oficiální údaj, s kterým se pracuje v povolení provozu, provozním řádu nebo v ISPOP. Podobně s ohlášením termínu měření vůbec nesouvisí informace o druhu technologie ke snižování emisí nebo účinnosti technologie ke snižování emisí. Tyto informace jsou uvedeny v povolení provozu, provozním řádu nebo ISPOP.

Údaje zahrnuté pod písm. F – rozsah měřených znečišťujících látek je stanoven legislativně (ve vyhlášce) nebo v povolení provozu, s termínem měření nesouvisí.

Údaje zahrnuté pod písm. G, tedy údaje o autorizované osobě, která provede měření jsou dány obchodním vztahem a úřad by tyto informace neměl požadovat, s ohlášením termínu měření vůbec nesouvisí.

20. Připomínka k příloze č. 19

Požadujeme z přílohy č. 19 vypustit skupiny spalovacích stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 1.1., 1.2. a 1.3. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší, protože není zřejmé, jaký je důvod zařazení této skupiny zdrojů a nového provozního parametru (sledování nastavení stochiometrie).

Návrh vyhlášky nad rámec dohodnutých tezí diskutovaných při novele zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší doplňuje povinnost kontinuálně sledovat provozní parametr i stacionárních zdrojů s kódy přílohy 1.1. až 1.3, které měly být z povinnosti vyčleněny. Žádáme o zachování kompromisu dosaženého při projednávání novely zákona alespoň pro zdroje umístěné v teplárnách a elektrárnách, které jsou s ohledem na kvalitu ovzduší zcela marginální a dodatečné náklady na monitoring by musely promítnout do cen energie pro odběratele.

Znění přílohy č. 19 požadujeme upravit následovně:

„Příloha č. 19 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru

1. Nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru se stanoví v povolení provozu u stacionárních zdrojů, jejichž kódy jsou uvedeny v bodě 2, 3 a 4 a které jsou současně vybaveny některou z technologií snižování emisí uvedenou v tabulce v bodě 5.

~~*2. U spalovacích stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 1.1., 1.2. a 1.3. přílohy č. 2 zákona, které jsou vybaveny některou z technologií snižování emisí uvedenou v tabulce v bodě 5, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů, které zjišťují úroveň znečišťování výpočtem a spalovacích stacionárních zdrojů sloužících výhradně k pohonu požárních čerpadel.*~~

~~*3. 2. U stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 vyhlášky se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoví v povolení provozu u činností uvedených pod body:*~~

2.1. (kód 9.5.), 4.3. (kód 9.10.), 4.7. (kód 9.14.), 8. (9.18.), 9. (kód 9.19.), 10. (kód 9.20.), 13. (kód 9.23.), 14 (kód 9.24.).

U činností uvedených pod bodem 4.1. (kód 9.8.) se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoví v povolení provozu, pokud je roční projektovaná spotřeba organických rozpouštědel 5 tun a více.

4. 3. U stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhlášky se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoví v povolení provozu u činností uvedených pod body:

1.6. (kód 2.8.), 2.2.1. (kód 3.3.), 2.2.2. (kód 3.4.), 2.3.2. (kód 3.5.2.), 2.3.3. (kód 3.5.4.), 2.4.1. (kód 3.6.), 3.1.2. (kód 4.1.2.), 3.1.3. (kód 4.1.3.), 3.1.4. (kód 4.1.4.), 3.2.1. (kód 4.2.1.), 3.2.2. (kód 4.2.2.), 3.3.1. (kód 4.3.1.), 3.3.2. (kód 4.3.2.), 3.3.3. (kód 4.3.3.), 3.3.4. (kód 4.3.4.), 3.3.5. (kód 4.3.5.), 3.3.6. (kód 4.3.6.), 3.5.1. (kód 4.6.1.), 3.5.3. (kód 4.6.3.), 3.5.4. (kód 4.6.4.), 3.5.5. (kód 4.6.5.), 3.5.6. (kód 4.6.6.), 3.5.7. (kód 4.6.7.), 3.6.1. (kód 4.7.), 3.7.1. (kód 4.8.1.), 3.7.2. (kód 4.8.2.), 3.7.4. (kód 4.10.), 3.8.1. (kód 4.12.), 3.8.2. (kód 4.12.), 3.8.3. (kód 4.13.), 3.8.4. (kód 4.14.), 3.8.6 (kód 4.16.), 6.6. (kód 7.7) o celkové projektované spotřebě materiálu 1500 m³ za rok a vyšší, 6.7 (kód 7.8) v případě stacionárních zdrojů, pro které neplatí povinnost kontinuálního měření emisí, 6.14. (kód 7.16.).

V případě stacionárních zdrojů uvedených pod následujícími body se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoví v povolení provozu pouze u procesů probíhajících za teploty vyšší, než má okolní pracovní prostředí v místě procesu:

4.1.1. (kód 5.1.1.), 4.1.2. (kód 5.1.2.), 4.1.3. (kód 5.1.3.), 4.1.4. (kód 5.1.4.), 4.1.5. (kód 5.1.5.), 4.1.6. (kód 5.1.6.), 4.1.7. (kód 5.1.7.), 4.2.1. (kód 5.3.), 4.2.2. (kód 5.3.), 4.2.3. (kód 5.4.), 4.3.1. (kód 5.7.), 4.3.2. (kód 5.8.), 4.3.3. (kód 5.9.), 4.4.1. (kód 5.10.), 4.6. (kód 5.14.), 5.1.4. (kód 6.5.).

5. 4. Seznam technologií ke snižování emisí a příslušných znečišťujících látek a provozních parametrů, které se u zařízení vybavených těmito technologiemi sledují a zaznamenávají

U stacionárních zdrojů, jejichž kódy jsou uvedeny v bodě 2, 3 a 4, které jsou vybaveny některou z následujících technologií ke snižování emisí, musí být v případě povinnosti periodického jednorázového měření uvedených znečišťujících látek současně stanovena povinnost sledování a nepřetržitého zaznamenávání stanoveného provozního parametru, který udává následující tabulka. V případech, kdy tabulka nabízí více možností, je aplikován a v povolení provozu v souladu s § 6 odst. 4 zákona určen vždy minimálně ten parametr, který lépe popisuje řádný provoz daného konkrétního zařízení ke snížení emisí. V případě odlučovací soustavy tvořené více různými zařízeními ke snižování emisí, je provozní parametr nepřetržitě sledován a zaznamenáván na každém z nich, přičemž tato tabulka platí pro každé jednotlivé zařízení ke snižování emisí, není-li v povolení provozu stanoveno jinak. V případě zařízení ke snižování emisí, jejichž řádný provoz a údržbu zajišťují sledování a záznam jiného provozního parametru, než který je uveden v tabulce, může krajský úřad v souladu s § 6 odst. 4 zákona určit jiný provozní parametr.

Technologie a opatření ke snižování emisí	Znečišťující látka	Provozní parametr
Tkaninové a textilní filtry	TZL	Tlaková ztráta
Keramické filtry	TZL	Tlaková ztráta
Elektrostatický odlučovač	TZL	Napětí na elektrodách a protékající elektrický proud každé sekce. Pro posouzení provozní schopnosti je nutné sledovat oba parametry současně u

		každé sekce elektrostatického odlučovače.
Absorpce (Mokrý pračka)	TZL	Výška hladiny nebo nátok pracího média
	VOC	Teplota nebo výška hladiny
Hladinový odlučovač	TZL	Výška hladiny nebo nátok vody
SNCR	NO _x	Teplota odpadního plynu a spotřeba činidla za časovou jednotku (g/min, kg/hod apod.)
SCR	NO _x	Teplota odpadního plynu a spotřeba činidla za časovou jednotku (g/min, kg/hod apod.)
Tepelná, katalytická oxidace	TOC/VOC	Teplota oxidace, střední doba zdržení včetně způsobu jejího stanovení
Biofiltr	TOC/VOC	Teplota nebo tlaková ztráta
Adsorpce (Aktivní uhlí, zeolity)	TOC/VOC	Hmotnost
Ionizace (UV, plazma, ozonizace atd.)	TOC/VOC	Elektrický proud nebo napětí nebo spotřeba elektrické energie
Nastavení stechiometrie (u zdrojů kódu 1.2 a 1.3)	NO _x , CO, TZL	λ /koncentrace O ₂

Poznámka:

V případech nuceného odtahu je rovněž nepřetržitě sledován a zaznamenáván příkon ventilátoru či obdobného zařízení zajišťující odsávání technologie a odvod emisí definovaným výduchem nebo komínem s výjimkou případů s kontinuálním sledováním a zaznamenáváním průtoku vzdušiny nebo spalin v měřicím profilu a případů, kdy je nepřetržitě zaznamenávána tlaková ztráta, napětí a protékající proud na elektrodách elektrostatického odlučovače, výška hladiny hladinového odlučovače nebo teplota odpadního plynu u SCR a SNCR.“.

Odůvodnění:

V původních tezích MŽP k příloze č. 19 vyhlášky ani v neparagrafovém znění novely vyhlášky, která byla projednána v rámci pracovní skupiny MŽP, nebyla uvedena skupina spalovacích stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 1.1., 1.2. a 1.3. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. Není zřejmé, jaký je důvod zařazení této skupiny zdrojů a nového provozního parametru (sledování nastavení stechiometrie) do přílohy č. 19 k vyhlášce. Tyto dodatečné úpravy znění nové přílohy č. 19 budou mít např. za následek neodůvodněné zatížení spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva, jejichž dopad na kvalitu ovzduší je zanedbatelný. Z důvodu absence této skupiny spalovacích zdrojů v původním návrhu novely vyhlášky předloženého v rámci pracovní skupiny MŽP, ani nemohlo dojít k ověření a posouzení reálné možnosti uplatnění nepřetržitého sledování navrhovaných provozních parametrů.

21. Připomínka k příloze č. 20, části 1, kódu stacionárního zařízení 2.2

U stacionárního zařízení „Skládky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25 000 t a více“ je uvedena hodnota minimální vzdálenosti 500 m mezi ním a vymezenými plochami. Požadujeme, aby tato hodnota byla ponížena na **300 m**.

V případě, že by výše uvedenému požadavku nebylo vyhověno, tak požadujeme, aby vyhláška uvedla bližší podmínky, za kterých je možné získat výjimku dle § 12a odst. 4 zákona o ochraně ovzduší. K tomuto bodu navrhuje do vyhlášky uvést, že výjimka bude vydána v případě předložení vyhovující rozptylové studie.

Odůvodnění:

Minimální vzdálenost byla stanovena na samotné horní hranici, kterou připouští zákon o ochraně ovzduší v § 12a. S ohledem na vysoce individuální charakter každé skládky se nejvíce jako vhodné automaticky stanovit nejvyšší přípustný limit.

Účelem doplnění minimálních vzdáleností dle zákona o ochraně ovzduší bylo postihnout i emise, které nelze dle dosavadní legislativy efektivně omezit. Úprava míří zejména na prachové částice s určitou velikostí, další organické látky nebo na pachové znečištění.

Přestože skládky svým areálem zabírají značnou plochu, tak nejsou z hlediska výše uvedených zdrojů znečištění významnější než jiná zařízení uvedená v příloze č. 20 vyhlášky, která mají podstatně nižší limity pro minimální vzdálenost. Tedy například pachové znečištění z chovů hospodářských zvířat je minimálně srovnatelné se skládkou odpadů, a přesto je u těchto zařízení stanovena vzdálenost 300 metrů. Obdobně pak zařízení jako slévárny, kamenolomy apod., u nichž lze předpokládat vyšší míru prašnosti, jsou omezeny pouze na 200 metrů. Vůči skládkám je navrhovaná úprava nepřiměřeně přísná, tím spíše za situace, kdy má být minimální vzdálenost počítána od hranice provozovny a nikoli od hranice aktivního tělesa skládky – viz připomínka k § 27d odst. 6 návrhu novely. Proto požadujeme, aby hodnota minimální vzdálenosti byla u skládek snížena na 300 m.

C. Doporučující konkrétní připomínky k předloženému materiálu

1. Připomínka k § 3 odst. 3 písm.) b, bodu 12

Doporučujeme zvážit zařazení bodu 12 a přehodnotit možnost jeho vypuštění:

~~„u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad při plánovaném uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho plánovaném odstavování, při kterých nedochází ke spalování žádného odpadu.“.~~

Odůvodnění:

Byť jsme si vědomi, že požadavek souvisí se zněním revidované směrnice IED, nadále upozorňujeme, že při uvádění do provozu a při jeho odstavování nejsou na daném zdroji splněny standardní podmínky provozu. Navíc § 4 odst. 9 nově uvádí, že se tyto hodnoty nebudou započítávat do výsledků jednorázového měření. Není nám tedy zřejmé, k čemu tyto hodnoty budou nutné.

Dle našeho názoru se jedná o nadbytečnou povinnost, neboť pokud nedochází ke spalování žádného odpadu, logicky z tohoto procesu budou vznikat pouze emise znečišťujících látek, vzniklé spálením paliva – většinou zemního plynu. Tyto emise nejsou a nebudou významné, protože doba uvádění a odstavování z provozu je zanedbatelná, jedná se tak o zbytečné náklady na měření.

2. Připomínka k § 30

Doporučujeme v platném znění dotčených ustanovení vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn upravit § 30 Účinnost, kde je uvedeno: „Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 2012.“.

Odůvodnění:

Legislativně technická připomínka.

3. Připomínka k příloze č. 4, bodu 2.2

Doporučujeme upřesnit změnu popisu kategorie tepelného zpracování odpadu „2.2 *Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje zařazené do kódu 1.1. až 1.4. přílohy č. 2 zákona tepelně zpracovávající odpad*“ dle níže uvedeného odůvodnění.

Odůvodnění:

Z uvedeného návrhu změny popisu kategorie tepelného zpracování odpadu není zřejmé, zda se jedná výhradně o zahrnutí spalovacích zdrojů zpracovávajících pouze odpad nebo také o kategorii zdrojů, které odpad spoluspalují společně se základním palivem. Bylo by vhodné více specifikovat nové znění této kategorie.